

Leo Trotskij

Demokratiska paroller i Kina

[Detta brev skickades till medlemmar i vänsteroppositionen tillsammans med dokumentet [Den kinesiska frågan efter den sjätte kongressen](#)]

Oktober 1928

Bakgrunden till detta arbete ("Den kinesiska frågan efter den sjätte kongressen") är följande: När jag skrev kritiken av programförslaget ville jag att kravet på en konstituerande församling skulle tas med som ett som borde resas i Kina under den nuvarande perioden. Sedan bestämde jag mig för att det var bättre att jag i ett programmatiskt dokument tillsvidare inskränkte mig till en allmän beskrivning av den kontrarevolutionära och icke-revolutionära epok som nu har inträtt i Kina, det vill säga en epok som innebär en viss politisk och ekonomisk stabilisering av borgarklassen (ett "året '49" som Lenin uttryckte det¹). Jag trodde att den enda principiella oenighet som skulle kunna uppstå var huruvida "året '49" hade börjat eller inte. Om det är så, bortfaller självfallet kravet på sovjeter som en praktisk paroll. Det är därför som jag, förutom att påvisa den reaktionära karaktären av kravet på en "demokratisk diktatur", också hävdade att en revolutionär situation inte existerade i Kina och att det fanns behov av en politik som stod i samklang med det oundvikliga stärkandet av tendenser till stabilisering.

Jag erkänner att jag fortfarande var orolig över att om jag så där i förbigående förde fram kravet på en konstituerande församling – vilket enligt min mening var särskilt viktigt för att påvisa karaktären av den politiska förändring som skett – då skulle Bucharin och Manuilskij skynda sig att förbjuda en konstituerande församling. Så jag bestämde mig för att vänta. Men diskussionen om Kina-frågan på kongressen visade att man inte kunde vänta lägre. Huvud- dragen i mitt arbete hade skrivits när jag fick EKKI-resolutionen som förklarade att kravet på en nationalförsamling var opportunistiskt. Då beklagade jag verkligen att jag inte hade tagit med kravet på en konstituerande församling i mitt programmatiska arbete. Under tiden skrev jag mycket kortfattat till ett antal kamrater om behovet av att i Kina föra fram det demokratiska kravet på folklig representation. Det kan vara så att dess överdrivna korthet gav upphov till missförstånd. Jag har redan fått flera telegram som reser invändningar mot kravet. Några kamrater har telegramvägen informerat mig om att de har skickat detaljerade brev om denna fråga. Jag vidarebefordrar mitt arbete utan att invänta dessa brev, som med stor sannolikhet måste besvaras individuellt. Jag måste säga, att några av invändningarna i telegrammen verkade helt otroliga för mig. Till exempel säger två kamrater att kravet på en konstituerande församling är "inget klasskrav" och att de därför förkastar det. En sådan förståelse av klasskrav har en anarko-syndikalistisk och inte en marxistisk karaktär. I den mån som den kinesiska politiken har ändrat kurs från revolution till borgerlig stabilisering, där frågan om en nationalförsamling redan har blivit den centrala frågan (i morgon kommer detta att slutgiltigt visa sig), då kräver proletariats klassintressen, korrekt förstådda, att "demokratiska paroller genomförs i största möjliga utsträckning". Glöm inte att bolsjevikerna i den legala pressen 1912 kallade sig "konsekventa demokrater". Denna omskrivning som användes för att slippa igenom censuren uttryckte inte desto mindre en mycket viktig politisk tendens i partiets arbete vid den tiden. Flera telegram för fram sovjet-parollen istället för kravet på en konstituerande församling. Det är på intet sätt ett seriöst alternativ. Om så vore fallet skulle det vara en viktig anledning till att ompröva antingen hela frågan om den roll som sovjeterna spelar eller frågan om karaktären av den period som Kina genomgår. I annat fall förvirrar vi bara det kinesiska partiet och oss själva. Men som jag redan sagt, måste jag tala lite mer om detta efter att ha fått

¹ I analogi med året efter nederlaget för 1848 års revolution i Frankrike.

breven, om det nuvarande arbetet inte skingrar några av de missförstånd som uppkommit, delvis genom mitt kortfattade brev.

Jag tror att det är nödvändigt att, som jag försökte göra beträffande Kina, ägna separata dokument åt de viktigaste länderna ("Den franska frågan efter den sjätte kongressen", "Den engelska frågan...", osv.). Det skulle bara vara möjligt att utföra detta arbete kollektivt, till exempel om kamrat Radek påtog sig ansvaret för Tyskland, Holland och Skandinavien, kanske även England; kamrat Dingelstedt – Indien; kamrat Rakovskij – Frankrike och kanske England etc. Andra kamrater kunde skicka mig sina synpunkter om olika frågor eller länder. Det är nödvändigt att nu konkret ställa alla frågor som tas upp i Komintern, men med länderna separat, och i god tid. Från kamraterna Smilga, Palatnikov, Livsjits, och våra ekonomer i allmänhet förväntar vi oss konkreta teser om hur den "nuvarande perioden" fungerar internt, på hemmaplan. Det säger sig självt att jag här namnger kamrater bara som exempel. Men tiden är dyrbar.

Varma hälsningar.

Er,
L. Trotskij

Översättning: *Martin Fahlgren*

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Trotskij om Kina](#)